

ת"פ (ירושלים) 40751-08-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40751-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על -פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון בעבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בחלקו הכללי של כתב האישום, במועדים האמורים בכתב האישום, הנאשם והגברת פלונית (להלן: "המתלוננת") נשואים מזה כ-5 שנים.

3. במועדים האמורים בני הזוג היו פרודים וחיו בנפרד. צוין, כי במסגרת תלונה שהגישה המתלוננת, חתם הנאשם ביום 13.7.2023 על כתב ערובה לפיו, בין היתר נקבעו התנאים הבאים:

א. לא יכנס לבית המתלוננת לתקופה של 15 יום.

ב. לא יצור קשר או ייפגש עם המתלוננת לתקופה של 30 ימים.

ג. ישהה במעצר בית בענתא למשך 5 ימים.

4. על פי העובדות, ביום 26.7.2020 בשעה 14:00 או בסמוך, שלח הנאשם למתלוננת הודעות באמצעות יישומון מסנג'ר של הרשת החברתית פייסבוק בה כתב:

"שלום ... אפשר לדבר אתך קצת או את הולכת לחסום אותי"

5. הנאשם שלח הודעות למתלוננת שלא ענתה לו. בין היתר כתב לה:

"אני חשבתי שאת רוצה להיות עם ילדייך בתקופת החג, כי הילדים אומרים לי תביא בגדים חדשים לאימא כמו שקנית לנו. ואני לא אשלח הודעה נוספת, אני ויתרתי הרבה ואני הכנתי את הכול בשבילך. ואת תמשיכי ללחוץ על עצמך. אם את חושבת שהדין והחוק יאפשרו לך שתיקחי את הילדים שלך ואני אראה אותך לוקחת את הילדים, אני לא מכיר ולא מודה בחוק שלהם ואם מישהו שיתקרב מהילדים, הן החוק והן משהו אחר אני יודע איך אני אביא אותם. אני מוכן ללכת לכלא ל-20 שנה והילדים יישארו אצלי. ולאחר ילדיי אני לא משאיר אף אחד בחיים... גם אם תיקחי את ההודעה הזו למשטרה זה לא המייל שלי ולא חשבון הפייסבוק שלי.. אל תהיי טיפשה ותמסרי את הדברים למשטרה"

6. המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם יליד 1988 נעדר רישום פלילי קודם, נטל אחריות על מעשיו. המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות האירוע כעולה מכתב האישום, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וכן תוכנו של תסקיר המבחן. נוכח העובדה, כי המדובר בעבירות אותן ביצע הנאשם בתוך המשפחה, עתרה להטיל עליו מאסר למשך חודשיים שיכול וירוצה בעבודת שירות, לצד ענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הרקע לביצוע העבירות- עת ראה כיצד התא המשפחתי שבנה מתפרק לנגד עיניו- שקע בדיכאון וכתב את הדברים המפורטים בכתב האישום. הסנגור הדגיש את הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם במסגרת שרות המבחן, וכן העובדה כי הוא מקיים כיום קשר זוגי חדש, ומצפה להולדת בתו מנישואיו אלו.

8. הסנגור ביקש להימנע מהרשעת הנאשם, אף ששרות המבחן אינו בא בהמלצה בעניין זה, ולהסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור.

9. הנאשם ביקש לשים "פרשה" זו מאחוריו, והפנה לטיפול אותו עבר במסגרת שרות המבחן. הנאשם הוסיף, שקיימת חשיבות מבחינתו, כמי שעבד בעבר בעבודות אבטחה בעבר, שלא יורשע, אף שכעת הוא עובד בעבודות מזדמנות, שכן בכוונתו לשוב לתחום עיסוק זה.

דין:

10. עבירות הנעשות בתוך המשפחה פוגעות בערכים מוגנים של ביטחון, כבודו ושלוות נפשו של אדם, ואף אם הדבר לא נעשה "פנים מול פנים" כמאמר ההגנה, אין בכך כדי להקהות מתוכן וחומרת הדברים שהופנו כלפי המתלוננת.

11. בכל הנוגע לסוגית ההרשעה איני סבור כי מקרה זה ראוי להימנות על המקרים בהם נמנע בית המשפט מלהרשיע את הנאשם.

12. במסגרת התסקיר מיום 15.9.2022 שרות המבחן הביע התלבטות בהמלצתו, ואף ציין, כי הרשעה לא מהווה פגיעה ממשית בתחום עיסוקו של הנאשם כיום. על אף זאת, המליץ על ביטולה.

13. במסגרת תסקיר מיום 15.1.2023 הוערכה רמת הסיכון מהנאשם כגבוהה, ונמסר ממנחי הקבוצה הטיפולית שראינו את הנאשם לקראת שילובו בקבוצה, כי הוא אינו בשל להשתלבות בה. לפגישות פרטניות אליהן זומן, לא הגיע. במסגרת אותו תסקיר המליץ שרות המבחן לדחות את הדיון ב-3 חודשים, ולכך נעתרתי.
14. בתסקיר מיום 19.4.2023 צוין, כי הנאשם שולב בטיפול פרטני. שרות המבחן דיווח, כי הנאשם עודנו מתקשה להכיר בדפוסיו המכשילים, להבין לעומק את השלכות מעשיו, אך החל לפתח תובנה ראשונית. להתרשמותם, קיים פוטנציאל משמעותי לטיפול, ועל כן הומלץ על דחייה נוספת למשך 5 חודשים.
15. בתסקיר מיום 6.11.2023 דווח, כי הנאשם עודנו מצוי בהליך טיפול פרטני, נוטל אחריות על העבירות אותן ביצע ומבין כיום כי התנהל באלימות. לצד זאת, הנאשם עודנו התקשה לדבר לעומק על דפוסיו האלימים, ואף במסגרת תסקיר זה ההתרשמות הייתה כי הנאשם מצוי בשלב ראשון של תהליך טיפולי, וזקוק להמשך התבוננות מעמיקה על דפוסיו האלימים על מנת לערוך שינוי מעמיק ושורשי יותר. הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, והוא הסכים לכך.
16. במסגרת תסקיר זה המליץ שרות המבחן להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשם צו מבחן לצד של"צ. במסגרת אותו דיון שנערך, על בסיס תסקיר זה, לא סברתי כי הגיעה העת לסיים את ההליך המשפטי, והוריתי לשרות המבחן להגיש תסקיר עדכני.
17. במסגרת התסקיר המסכם (מיום 2.6.2024) העריך שרות המבחן את רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום האלימות הזוגית כנמוכה וציין, כי מאז אותו אירוע חלף פרק זמן ארוך במהלכו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, אך לדעתם, התמונה הכללית בעניינו של הנאשם עודנה מורכבת. על אף טיפול ארוך, קיימים עדיין גילויי אובססיביות מצד הנאשם כלפי המתלוננת, אף שנישא מחדש. עוד צוין, כי על אף המאמצים שהנאשם עושה להגיע למרכז הטיפול למניעת אלימות במשפחה, הוא עדיין מתקשה להתבונן באופן מלא בדפוסיו הבעייתיים, לבוא עמם במגע, להכיר בהם, ולהפנים את הצורך בשינויים. על כן לדעתם הוא עודנו זקוק להמשך טיפול, אך הנאשם מצדו מסר, כי הוא חש שערך תהליך שינוי עצמי והוא אינו זקוק לטיפול נוסף. להתרשמותם, הנאשם קיבל מענה ראשוני בטיפול, ככל שניתן היה, בהתאם ליכולותיו, אך בהיעדר מוטיבציה מצדו לא ייתרם ממעורבות נוספת של שרות המבחן, ועל כן הם אינם באים בהמלצה להטלת צו מבחן.
18. התרשמות זו של שרות המבחן משליכה מבחינתם גם על סוגיית ההרשעה, והם כעת אינם באים בהמלצה לביטולה, אלא להצבת גבול ברור ומרתיע. אוסיף בהקשר זה, כי במהלך הדיון בפרשת העונש ציין הנאשם, כי הוא מועסק כעת בעבודות מזדמנות. כידוע, הכלל במשפט הפלילי קובע כי נאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ויישא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במשורה בהתאם לכללים שהתוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נגד מדינת ישראל (21.8.85)).

19. בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאשם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."
20. על רקע תוכנו של התסקיר המסכם, משך תקופת הטיפול בה מצוי היה הנאשם ותוצאותיו החלקיות ביותר, לרבות ההמלצה לכלול בין יתר רכיבי הענישה "גבול ברור ומרתיע נוסף", יש לדחות את עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה.
21. מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם הינו החל מצו של"צ ו/או עונש צופה פני עתיד ועד מאסר למשך מספר חודשים, שנתין לבצעו בעבודות שירות.
22. בבחינת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם יש להביא במסגרת שיקולי הענישה את הנסיבות הבאות: הנאשם כבן 26 נשוי בשנית ואב לילדים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט וכן בשרות המבחן. מאז האירוע חלף פרק זמן משמעותי של כארבע שנים במהלכם לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.
23. צוין בתסקיר המבחן המסכם, כי הנאשם שומר על נפרדות מסוימת מהמתלוננת ונענה לחוקים ולמגבלות הקיימים ביחס לקשר עמה. המתלוננת דיווחה לשרות המבחן כי היא חשה בטוחה, מוגנת וחופשית יותר מבעבר. בנוסף הבאתי במסגרת שיקולי, את שיתוף הפעולה מצד הנאשם עם ההליך הטיפולי, בהתאם ליכולותיו כפי שפורט לעיל, וכן את עמדת שרות המבחן לכך שקיימת חשיבות לשמור על יציבות תעסוקתית של הנאשם, האיזון שהושג בנפרדות הקיימת מהמתלוננת, ומניעת פגיעה בתא המשפחתי החדש שבנה ובפרנסתו.
24. המלצתם הינה להימנע מהטלת מאסר אף לא בדרך של עבודת שירות, אלא בדרך של הטלת ענישה שיקומית-מוחשית.
25. באיזון בין שיקולים אלו, ראיתי לאמץ את עמדת שרות המבחן, לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:
- א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות אשר יבוצע במסגרת ספריית ירושלים.
- ב. מאסר למשך שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע או עבירת אלימות כלפי בת זוג.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 1000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.10.2024.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אב תשפ"ד, 12 אוגוסט 2024, במעמד הנוכחים.